

Vtorek, četrtek in soto izhaja in velja v Mariboru brez pošiljanja na dom

za vse leto 8 g. — k.
" pol leta 4 " — " "
" četrt " 2 " 20 "

Po pošti:

za vse leto 10 g. — k.
" pol leta 5 " — " "
" četrt " 2 " 60 "

Vredništvo in opravištvostvo je na stolnem trgu (Domplatz) hiš. št. 179.

Rokopisi se ne vračajo, dopisi naj se blagovoljno frankujejo.

Oznanila:

Za navadno tristopno vrsto se plačuje:
6 kr. če se tiska 1krat,
5 " " " " 2krat,
4 " " " " 3krat.
veče pismenke se plačujejo po prostoru.

Za vsak tisek je plačati kolek (štempelj) za 30 kr.

SLOVENSKI NAROD.

Šolska postava.

Čem teže nam je dobiti si lastnih zanesljivih poročil o našem šolstvu, tem raji priobčujemo sestavek, katerega je o tem predmetu podučil dopisnik iz dolénje Štirské priobčil v „Vaterlandu“: „Liberalna Avstrija je v novi eri marsiktero staro postavo odpravila, po svoje prikožila, ali pa novo sestavila. Ena najvažnejih te bira je gotovo postava o šolskem nadzoru 8. febr. 1869. V njej je mnogo starega odstranjeno, mnogo je po novem zasukano, mnogo tudi na novo pristavljeno. Najslabeje v tej postavi je to, kar je novo — podobno je razcefrani tarči, na kateri so luknje najmanj oškodovane. Avstrija ima v novejših časih nesrečo, da postave tako dela, da jih sicer ni težko umeti, a težko izvrševati, in da se dadé na vse strani raztezati kakor frankobrodská klobasica s hrenom. Pa neglede na drugo — samo pogledimo, kako se ta postava pri Slovencih izvršuje.

Kakor znano, je šolski nadzor sestavljen iz deželnega, okrajnega in krajnega šolskega svetovalstva. Največ vpljiva na poduk in odgojo ima okrajno šolsko svetovalstvo, če je tako liberalno sestavljeno, kakor postava predpisuje. Večina šolskih svetovalcev voli okrajni zastop, to razvajeno dete Šmerlingove slave. Okrajni zastopi so pa pri nas tako sestavljeni, da so Slovenci v njih redno v manjšini, in če so sem pa tje tudi kje v večini, se v viših krogih na njih želje s kratka ne jemlje nič obzira. Okrajno šolsko svetovalstvo je po §. 25. dotične postave jako prebrisano sestavljeno. V njem sedi: 1. predstojnik politično okrajne gosposke, 2. verski učitelj, katerega imenuje deželni predstojnik, 3. okrajni šolski nadzornik, 4. strokovnjak, katerega volijo učitelji, 5. pet udov, katere voli okrajni zastop. Iz tega je razvidno, da so v okrajnem šolskem svetovalstvu merodajni oni udje, katere voli okrajni zastop. Ako je okrajni zastop naroden in pravicoljuben, je to tudi okrajno šolsko svetovalstvo, in le na narodni podlagi sestavljenemu šolskemu svetovalstvu je kaj do tega, da

šola blagodejno napreduje. Ako pa je svetovalstvo nemškutarsko, t. j. sestavljeno iz udov, katerim je samo do tega, da nosijo ime šolskega svetovalca, katerim pa ni nič mar za pravične tirjatve Slovencev, t. j. za njih duševno in narodno omiko, potem od takega šolskega svetovalstva nima šola nič dobrega, ampak le vse slabo pričakovati, popolnoma jo bo demoraliziralo. Žalibog so pri nas Slovencih šolska svetovalstva tako sestavljena, da moramo o njih izrekati to žalostno sodbo.

Le površno pogledimo, kako se sestavlja okrajno šolsko svetovalstvo. Po §. 25. b) se v svetovalstvu imenuje verski učitelj, in po oddelku d) istega paragrafa si volijo učitelji svojega učiteljskega strokovnjaka. Mi ne zavidamo učiteljem, da le oni sami smejo parlamentarno voliti; pa tudi ne obžalujemo verskih učiteljev, ker so komandirani v okrajno šolsko svetovalstvo. Ali dovolili bi si vendar skromno vprašanje, zakaj si pač smejo učitelji iz svoje srede voliti svojega zastopnika, zakaj pa ne tudi duhovniki, če mora že sploh duhovnik sedeti v šolskem svetovalstvu? Menda so duhovniki gledé verskega podučevanja toliko strokovnjaki, kakor učitelji v svojem poslu. Razlog je razviden. Dobro vedó, da bi duhovniki volili energičnega moža, ki bi imel mnogo vpljiva do kmetov sedečih v svetovalstvu in da bi tako višim oblastim delal marsikaj zadreg; torej raje nekoga imenujejo — in sicer postrežnega, prav rabljivega. . . .

Da od splošnega prestopimo v posameznosti, naj začnemo za zdaj pri Vranskem šolskem svetovalstvu; kasneje pridemo na druge, kar bo pa jako težavno, ker okrajni šolski svetniki svoje sklepe in svoj opravilnik zavijajo v tajnost, ki je jako podobna freimavterski.

To je posebna zgodovina, kako se je sestavilo Vransko šolsko svetovalstvo. O volitvi in dotični seji se pripovedujejo skoraj neverjetne stvari. V svetovalstvu tiči mož, ki si domišlja, da ima mnogo vpljiva do bližnjega prebivalstva: on je c. in kr. davkar na Vranskem — iz tega se vidi, od kod njegov vpljiv.

Temu možu je pripisavati zasluga, da je Vransko šolsko svetovalstvo sestavljeno iz odločnih sovražnikov proti Slovincem in iz neizvedencev v šolstvu. Ko so se namreč imeli v okrajnem zastopu voliti šolski svetovalci in so hoteli narodnjaki svoje ljudi kandidirati, izvelkla je večina okrajnih zastopnikov košček papirja iz žepa zaničljivo opominjaje: „Jih že imamo!“ namreč šolske svetovalce, katere so tudi z večino volili, dasiravno so bili ravno ti zastopniki malo poprej zastavili svojo častno besedo, da bodo volili od narodnjakov priporočane poštenjake. Od kod pa so možje dobili one koščke papirja, kdo jih je popisal? Neposredno pred sejo so se možje poklicali v davkarijo, kjer jim je prvi davkar omenjene papirčke izročil s pristavkom, naj volijo zaznamovane može in le té, sicer si davkarijo na glavo nakopljejo, in bodo morali plačati večje davke, ki se bodo brez vseh obziróv iztirjavali. To je pomagalo!

Imenujmo tega glasovitega davkarja! Zove se „Schauer“, piše pak „Schaúr.“ Ta Schaúr je v šolskem svetovalstvu namestnik političnega predstojnika — torej velik mož in te velikosti si je več ko preveč svest in jo rabi po svoje več ko preveč. Marsikaj počenja, zarad česar bi drug človek v dotiko prišel s §§. kazenske postave. Tako odpira pisma šolskim vodstvom poslana, morebiti bo tudi še črni kabinet odprl za privatna pisma „svojih“ učiteljev, in učitelji bodo svoja pisma le prejimali, ako jim je on načelkal svoj „vidi“. Ta grozoviti mož, predstojnik c. kr. urada, ki bi moral kot tak vendar več znati kakor fronke pobirati, bi vendar smel vedeti, da je odpiranja tujih pisem brez dovoljenja adresata hudodelstvo, katero jako spominja na Kallaba. Vsak gimnazijalec II. razreda — in tako daleč naj bi jo bil c. kr. davkar vendar pritiral — ve, da pisma z napisom: „Šolskemu vodstvu v I.“ ne sodijo v davkarijo. Iz tega se poleg vsega tudi vidi, kaka stroga naročila je morala sprejeti Vranska pošta, da pisma s takimi napisi pošilja v davkarijo.

Poleg drugih nepostavnosti v omenjenem šolskem

Listek.

Vrač mazač.

[Resnična prigodba.]

Nekega dne so mati zapazili, da se je moji mlajši sestrici kakor prošeno zrno velika bunčica na čelu nad desnim očesom naredila. Bunčica je bila tako neznatna, da o njej dalje še govorili niso. Za oko ni bila vidljiva, le če se je s prstom potipala, ošlatalo se je trdo zrnice pod kožo. Čez mesec dni je bila bunčica pa že tako narasla, da je bila tudi že za oko vidljiva. Mati niso bili ravno v skrbeh, kajti mislili so, da se bo iz bunčice naredil mali čirec, ki se bo ognojil, iztekel in potem posušil; to da bunčica se le ni hotela gnojiti. Mater je začelo čem dalje bolj skrbeti. Drugi mesec je bila bunčica že kakor konopno zrno. Zdaj ni bilo več odlašati. Mati denejo robec na glavo, vzamejo sestrico za roko, pa hajd na ravnost k ranocelniku. Ranocelnik je bunčico potipal pa dejal, da zdaj še ne more nobenega vraštva dati, ker se še ne dá razsoditi, kakšne narave je bunčica, naj mati čez nekoliko časa z detetom zopet k njemu pridejo. Na to preide še en mesec. Bunčica je dan na dan vse večja prihajala, tako da je že bila velika kakor grah. Mati gredo s sestrico zopet k ranocelniku. Ta zopet pogleda pa reče,

da tu ne pomaga nič, nego bunčico dokler je še mala odrezati, sicer bo še narasla do veličine gosjega jajca, in potem bo rez za dete celo nevaren. Mati se niso mogli odvažiti, da bi bili dali takoj tačas že ranocelniku dete pod nož. Šli so še druge diplomirane doktorje v bližnje mesto za svet prašati, mislé da jim bo ne mara vendar eden ali drugi kakšno drugo vraštvo za dete zapisal, ali — vsaki je dejal kakor ranocelnik, da je za to bunčico edino vraštvo, edino sredstvo le nož. Mati so bili vsa zdvojena, eno zato ker se jim je dete smililo, drugo pa zato, ker so se bali, da ne bi vsled spodrežanja bunčice brazda na čelu ostala, kar je za deklico vsikako nepriljučna stvar. Niso vedeli tedaj, ne kaj bi, ne kako bi! — Babe v trgu, kjer smo stanovali, so jim vsaka kaj drugega svetovale. Vse so poslušali, pa ne eno sredstvo ni pomagalo. Bunčica je med tem vedno le bolj in bolj naraščala, in nazadnje bila že kakor dober lešnjik velika, trda in svitla. Sestrica ni več mogla hoditi ne v šolo ne v cerkev, kajti vsi ljudje so jo čudno pogledovali, in ona se je tega sramovala. Nekteri so jo celo izpraševali, kako jej je bunčica zrastle in enake stvari.

Slučaj je hotel, da so mati tudi neko ženo iz ene bližnjih vasi za svet poprašali. Žena jim sicer ni nič gotovega svetovati vedela, pa obljubila jim je, da jim bo nekega moža poslala, ki večkrat v vas prihaja in

bolne ljudi vrači. Vaščanka tega moža ni mogla dosta prehvaliti, kako je učen in razumen. Več slučajev je naštel, kako je tega in onega, ki je bil tako rekoč že z eno nogo v grobu, in kateremu so že vsi drugi zdravniki življenje odrekli, v malem času zopet ozdravil in trdno na noge postavil. Drugi zdravniki, je skrivnostno pridodala, so temu možu zelo zavidni, ter zato povsod na-nj prežijo, da bi ga kje zasačili in zaprli, češ kaj jim škodo dela. Pripovedavala je, da je že enkrat ceglega pol leta zaprt bil, in kako so ravno ob tistem času ljudje po vseh bližnjih vaseh hudo umirali. — Vse to se je sicer materi čudno in nekako sumljivo videlo, vendar pa so ženo prosili, naj jim le moža ob prvi priložnosti pošlje, saj človek, kader je v sili ni zbirčen v sredstvih.

Bilo je kakih četrnajst dni potem. Že ob trdem mraku pride nek kakor žrd dolg, suh in v gorenjem koncu malko sključen mož že bolj kot srednje starosti k nam v hišo. Na hrbtu mu je visel star raztrgan koš. Med vpletjem so iz koša lukale vsakovrstne cunje in drugo prnje. Klobuk je imel na obrvi potisnen, mrklo je gledal izpod čela, ter vsakega v hiši nazočih nezakupno in skušaje nekoliko trenotij motril. Vsa njegova prikazen je bila podobna beraču postopaču, katerega bolj lenoba nego siromaštvo od kljuke do kljuke goni, in kateri ne prosi samo, nego če se mu priložnost poda

svetofalstvu to stvar objavljamo in pozivljamo gg. učitelje, naj proti taki svojevolski in predrznosti slovesno protestujejo in naj si prizadevajo, da dobodo svojo pravico.

Napósled Vam, g. fronkar Schaúr, kot šolskemu svétniku dobrohotno svetujemo: Bolje študirajte delokrog okr. šolskega svetofalstva, ali pa se dajte podučiti, da se ne bote zopet blamirali; ali pa kar bi še bolje bilo: odstopite prostovoljno iz šolskega svetofalstva, kamor itak ne sodite. Sploh bi bilo bolj pametno, ako bi svoje dolžnosti kot c. kr. uradnik vestno in dopično spolnovali — saj Vas gotovo tudi dopično in natanko plačujejo —, ako bi sami bili v uradnih urah v svoji pisarnici in bi tudi skrbeli, da bi Vaši uradniki svoje dolžnosti vestno in pravilno spolnovali. Sutor ne ultra crepidam (pri kopitu ostani kopitar)!“

Dopisi.

Iz Maribora, 2. marca [Izv. dop.] (Zunanja politika na Nemškem. — Med Dunajem in Prago. — Postne misli.) Bavarska korona si je ostri urok (lekcijo) v državnej zbornici ipak premislila; kakor se sliši, misli kralj nepriljubljenega ministra-predsednika Hohenhoe-ja odstaviti. Upor proti vladi ako so le dosledni v svojem govorjenji in dejanji, uspešuje vselej. Isto prikazen vidimo v Parizu, kjer ima svobodomiselnost ministerstvo (Ollivier-ovo) celó večino v zbornici. Važna in nova prikazen na Francozskem, ako se pomisli, da je še nedavno ista večina bila bolj cesarska (v Napoleonovem smislu) nego cesar sam. V tem vidimo nov dokaz, kakó se politiške (nikakor pa ne vérske in narodne) stranke črez noč zvržejo. V pruskem državnem zboru je Lasker svoj predlog, naj se badenskej vladi za prusko-nemško vedenje (vsaj to je smisel Laskerjevega predloga) očita hvala izreče. Značajno je, da je sam Bismark, ki je vstvarnik narodno-nemške (prav za prav pa malonemške ali pruske) stranke, proti temu predlogu govoril, brž ko ne, ker se mu Badensko premalo važno vidi. Tako je Bismark z enim mahom narodnoliberalcem, ki hočejo nemško politiko črez noč na glavo postaviti, in poleg tega tudi badenskim liberalcem hudi udarec zadél. Prav se je zgodilo Badencem, ki svojo samostalnost ponujajo za prusko pikelhaube! Da se je Bismark zopet treznega politika skazal, ki noče nemške ali celó evropejske vojske za lasí privleči, to mu morajo vsi pametni politiki pritrditi. — Med Dunajem in Prago smo zanimivi manever opazovali, kakó je Jiskra & comp. Čehe na pogovore vabil. Da Čehi takemu ministerstvu, katero od vsega početka podirajo, ne bodo na

limanice vsedali, to smo si takoj mislili in učinek nas je v tem osvedočil. Svet sodi, da je ta korak ministerstva ali iz sile ali celó iz miroljubja bil storjen. Tega ni mogoče verjeti, kdor se prejšnjih govorov in memorandumov spominja. Namera je bila najbrž ta, da bi ministerstvo dobilo opravičeno priložnost predlog zastran neposrednjih ali naravnih volitev pred zbor spraviti, in Čehom z novič zobe pokazati. Ali po mojem trdem prepričanji se je ministerstvo nove pregrehe krivo storilo, kar je v politiki huje nego vsakoršno hudodelstvo. Nejasnost končnih ciljev in vedno omahovanje v izbiranju sredstev kaže v politiki — nezrelost in popolno nezmožnost. In kaj še k temu manjka, da se nekega dne to ministerstvo s svojega slabo podprtega odra ne prekopicne? Ako bi opozicija bila Avstriji sovražna, morala bi se te ministerske nezmožnosti veseliti; žalibog, da pri tej slabosti, najhujšej, kar jih je v politiki znano, tudi država in vsi trpimo. Lastna zmotnja je najgotovejše poročstvo propada. — Pust je minul in postu se umaknil. Treba bode nekterim Slovencem resnega premišljevanja: ali hočejo še naprej predpustno zmešnjavo podpirati ali pa za slovensko čast in narodno korist vsaj ob enajstjej uri skrbeti. Vsakako je skrajni čas, da predpustno krinko proč vržejo ter se narodu v pravej obleki pokažejo.

Iz Vranskega 27. febr. [Izv. dop.] Tukajšni skrbni dopisnik skrbne „Tagespošte“ — ki ga po domače imenujemo naravnost „Doktor Uibelstaend“ — si je že celo kopo zaslug nakopičil, ki ga bodo in njegove nemškutarske tovariše in njih dejanja v Vranski kroniki v neizbrisljivem spominu slavile. Ta slavni literat je n. pr. narodnega Vranskega župana, ki ga je iz službe odstavljenega več časa redil, zdaj ko je zopet v službo prišel, javno grdil in ga med družim celo zaradi nekkih malih neredov, ki so se pri cerkvi na Čretu dogodili, z blatom ometoval, če ravno ne spada cerkev v srenjo Vransko ampak Hiromško. Ta velikanski ženij je spoznal in javno v Tagespošti pisal o veliki nesrečni škodi, ki se godi logom s tem, da se iz njih sekajo veje in drevesca za kinč ob telovem. Ne ve pa, da vsak gospodar poseka to, kar je koristno za iztrebljenje, pa ni videl in ni grajal in ni s svojim modrijanskim svetom pomagaj gospodarju, ki je ves log za mnoga leta celo uničil. — Ta „objektivni“ familias je našega učitelja nekđaj z. 13¹/₂ vrstami „subjektivno“ omazal in neke neumne otroče laži skovane po nemškutarskih stariših v svet zatrobil, od katerih besedi vsi drugi šolarji nič ne vedo, in to vse za to, ker je ravno g. B . . . za učitelja na Vransko prišel in ne drug snubež, ki je sicer tudi naroden, samo da je imel nekega c. k. uradnika, družnika našega nemškutarskega journalista, za svojega priporočevalca, in kteremu je

neki sto for., kakor drugi pravijo, pre celo 200 fl. od žlahte obljubljenih bilo, če mu do Vranske službe pripomore. — Se ve, potreboval bi jih bil protektor tako kakor vtopljevalec čolna; pa ker jim je spodletelo, zatorej strup in ogenj po izvoljenem; če bi bil nemškutar, gotovo bi ga črnili kot tacega — kajti 100—200 fl. ni mala reč! — itd. itd. — Pa pustimo te Uebelständove modrije in vprašajmo le, zakaj on vidi to kar nič v sebi nima, tega pa ne omenja, kar je res slabo in zlo! Prvič zato, ker noče omenjati, kar bi nemškutarje zadelo in če bi 100krat bilo zlo za srenjo; in drugič zato, da kaže, ka nemškutarji nimajo sočutja do blagra ljudskega, ampak le za svojo mavho. — Silijo okolščine tukaj eno povedati, ki bi jo lahko imenovali predpustnico, ako ne bi bila prežalostna za ubogo ljudstvo, ki dačo plačuje. Kaže nam kako sebični so nemškutarji sploh, kako slepi so kmečki nemškutarji in kako lahkoverni so kmetje, ki si od nemškutarjev dajo pesek v oči sijati in kako abotni so tisti, ki verjamejo nemškutarjem in njih pomagáčem, ki se jim hlinijo in prilizujejo, — ki morebiti za kupico vina ali košček mesa prodajo samostalnost in značaj. — Vsak vé, kako pogosto ljudstvo tožuje o velikih davkih, in prav ima, ako tirja, da bi se kjer le mogoče stroški pomanjšali, da se olahkoti dačno breme za kmeta. Teško je sicer tej točki ustreči, ali kjer se da, se vendar ne sme zamujati. — Če se pa že mora za kako reč kaj plačati, naj se plača za dobro reč. V področje srenjsko sliši tudi kakor znano saniteta — in mora srenja skrbeti, da je oseba postavljena, ki pri mesarjih in oštirjih ogleduje živino, ki se kolje in meso, da se kaka bolna živina ali mrhovina ne kolje in ne prodaja. Se vé, da je potrebno, da se k temu vzame oseba, ki več razume, nego zajec na boben. Na Vranskem je bil za ta posel nekđaj postavljen krajni zdravnik, ki je imel za to „50 fl.“ Ker bi bila srenja rada ta znesek znižala, g. zdravnik pa o nižji ceni ni slišati hótél, je takratni začasni župan g. Hrašán prevzel službo z lakoničnimi besedami: — „saj grem vsak dan k mesarju pivo pit“ — za 20 fl. in pri tem je ostalo do denes. — Srenjski odbor je vsako leto dovolil 20 fl. in g. Hrašán je „šel vsaki dan k mesarju pivo pit!“ — Ker je tedaj ta reč samo bila za to osnovana, da obstoji, se niso oštirji tudi ni brigali za oglednika. — Kakor se govori, se je pri nekem oštirju zaklala na pol cerknena žival; to sporočivši ogledu — on ni nič učinil, — da je le „on hodil k mesarju vsak dan pivo pit“ in prijel za to 20 fl., drugo ga ne briga. Kaj bi se tudi zamerjal ljudem, posebno ako so le ž njim enih misli: nemškutarskih. — Poleg te letargije in tako neučenega ogleda se tudi oštir čitalnice, ki je ravno toliko če ne več učen, kakor g. ogleda, ravno tudi usnjar kakor g.

tudi kaj zmekne, časih celo siloma vzame. Mati so že po žepu iskali, da bi mu kaj v boga ime dali, ter se tako nepriljudnega moža pred ko preje iz hiše znebili; pa ker mož ni v boga ime prosil, tudi mati niso hoteli dara iz žepa potegniti. Ali je rekel v hišo stopivši: dober večer! ali ne, tega pozneje, ko smo se o njem pogovarjali, ni nobeden vedel za gotovo reči. Eni so trdili, da je pozdravil v hišo stopivši, kakor se spodobi, drugi zopet, da ne.

Potem ko je svoj koš na klop poleg peči odložil, in tudi svojo dolgo s železnim klinom okovano palico, kakoršne navadno hribovci imajo, po dolgem na klop položil, se tudi on poleg koša in gorjače vsede pogledavši še enkrat pazno po hiši okrog. Klobuka ni snel z glave. Kamižola mu je bila na obeh laktih predrta; iz predorov je vmazana srajca molela. Prtnene črne hlače so bile od kolén gori dobro oguljene, tako da je bilo platno mesto črno, rujavo kakor tačas ko je od tkalca prišlo. Škorni so bili v stopalih strašansko veliki, pa je imel zares tudi prave Kristofove noge! Klop okoli peči je bila precej visoka, ali njegovi kolena ste bili še viši, na nju je lakti oprl, glavo med roki vzel, pa molče v tla zrl. Nas domače z materjo vred je začelo strah biti moža, ki ni ne ene besedice čmrknil. Molčé je sedel na lakti vpert kakor nem. Čakal je, naj ga kdo domačih prvi ogovori. Nazadnje se vendarle

mati osrčijo, ter ga resko vprašajo: „kaj bi radi? — Mož na to vprašanje ni takoj odgovoril, in že smo mislili, da ni samo nem, ampak tudi gluh, kajti njegov molk po stavljenem materinem vprašanji je bil precej dolgo trajen. Mati so ga kanili že v drugo se ve da glasneje in odločneje vprašati, kar mož naenkrat glavo zakopano v svojih širokih dlanih privzdigne in proti materi obrnen reče: „Čul sem, da imate bolno deklico!“ — Zdaj še le so mati vedeli, kdo je ta mož! — „Imam“ — odgovoré mati z glasom, iz kterega smo mi domači povzeli, da bi bili morebiti raje rekli: nimam. — „Ali ste vi tisti mož“ — dodati so še hteli: kterega je ta in ta žena iz vasi sem poslala, — ali mož jim je naglo v besedo segel rekši: „jaz sem, jaz! Pokažite mi deklico.“ Sestrica se je bila materi vsa v krilo zamotala in strašen jok zagnala v strahu pred možem. Mati so jo tolažili, naj se nič ne boji, saj jej mož ne bo nič zlega storil. „Ta leje, „rečejo mati pokazaje na deklico,“ vidite, kaj se jej je za pet ran božjih tukaj-le na čelu naredilo!“ — Mož se vzdigne, pride bliže, potipa s svojim velikim prstom bunčico, videti se ni več dalo, ker je bila že skoro trda noč, pa bolj sam za se, kakor za nas druge dé: hm, hm! — Na to gre nazaj k svojemu košu, pa reče materi, naj luč naredé. Mati gredo v kuhinjo luč pihat. Ko z lučjo nazaj v hišo pridejo, vzame mož sestrico, ki se

je bila malo vtolažila, med svoji dolgi nogi, jej nagne glavico vnak k sebi, mater prosé naj bliže posvetijo. Zdaj mož natanko pretiplje in pregleda bunčico. Mati so čakali, kaj bo rekel, kako se mu zdi ta izrastek, kaj o njem sodi, ali je nevaren, ali se bo dal brez noža odpraviti, ali bo deklici ne mara kaka brazda na čeli ostala! — Mož pa o vsem tem ni besedice zinil. Pregledavši bunčico se vzdigne, začne molčé roči svojega koša čez rami vleči in nazadnje tudi še za palico prime. Mati so mislili, da se brž ko ne neče postopiti dete v vraštvo vzeti, ter so možev molk kot zelo slabo znamenje imeli. Še le ko je mož svoj koš na hrbtu, in svoj popoten les v rokah imel, je spregovoril in dejal: „Mamka, to-le jim bom rekel, namakajte žemljo v mleko, pa jo pokladajte na bunčico dokler zopet pridem.“ To je bilo vse, kar je rekel. Mati so mu nudili naj pri večerji ostane, še celo posteljo so mu hoteli prirediti, ker je že noč bila, toda mož je z roko odmajeval. Vprašali so ga, kdaj se imajo nadejati, da zopet pride, to da on jim ni rekel dana, morebiti ga še sam ni vedel. Mati so mu hoteli na dvorišče svetiti, pa on jih je z lučjo samo do vrat pustil. Odšel je kakor je prišel, nobeden ni vedel kam. Samo toliko smo zapazili, da jo iz trga okrenil. Ko mati nazaj v hišo pridejo, je njih prva bila, da so deklo po žemljo poslali, jo v mleko namočili, ter jo še tisti večer sestrici okolo čela povežali. (Konec prih.)

Hrašan — ni oglasil, da bo klal sicer za domačo rabo, — in zdaj je iz svojega mesarsko-usnjarskega takta izšel g. ogleda, ter tožil posestnika čitalnice in to iz zgolj ljubezni (?) do čitalnice! — Vse drugo vstran: ali je prav, da se nesposobna oseba postavi za ta posel, in ali je prav, da je srenja skoz 6 let plačala po 20 fl., kar znaša že 120 fl. za samo to, da je „hodil g. ogleda vsak dan k mesarju pivo pit“! — Kmetje! to je strošek, to je dača, ki jo mečete v blato — posebno še, ker tudi vi malo mesa pojedete mesarskega! — Ali se ima postaviti že sposobna oseba, ali pa ta strošek celo odpraviti, ker tako ogledovalstvo je ravno toliko, kot nič; tedaj je boljše, da si srenja 20 fl. prihrani, saj jih nima preobilo. Bi djal kdo, da ni hotel g. zdravnik za tako nizko ceno prevzeti. Se ve da! dobro delo se mora tudi dobro plačati. Neumnež je pa vsak, ki plača zastonj tudi le en groš — in tukaj plačuje srenja 20 fl. zastonj. — Se ve da je lahko g. Hrašan prevzel za 20 fl. ogledovanje mesa — ker ga učenost nikdar kaj veljala ni in ker „tako gre vsaki dan pivo pit k mesarju“ — Če je tedaj temu tako, da lahko službo prevzeme kdor je, da le cenejši vzame, tedaj pa je dobro, pa dobimo lahko za fajmoštra precej kterega, ki bo zadovoljen s 500 fl., ali za okrajnega sodnika, za kontrolorja, za davkarskega predstojnika tudi človeka ki bi za 4—500 fl. rad služil, razumel pa v uradu tudi toliko kakor g. Hrašan o trihinah itd. — Kamo sreče za kmečko ljudstvo, ko se bi po takem dača lahko za 3 dele znižala! — G. Hrašan neki hrepni tudi po tem, da bi bil za Vranskega župana izvoljen; res nadopolni župan! Da ga bolj priporočamo, povemo to še nekaj njegovih velikih zaslug in sposobnosti. G. Hrašan je bil tudi dosedaj šolski ogleda in tako marljiv, da nam deca nikdar ni vedela povedati, da bi bil kedaj v šoli, še pri skušnji ne — in vendar je slišal nemškutarje čez šolo grajati. — Edino kar mu zamoremo prišteti kot šolskemu ogledu, je to, da je lani, ko je zidal hišo, v šolo hoddeče, otroke, ustavljal da so mu nosili opeko za zidarje, in vendar ga je njegov nemškutarski drug v okrajnem šolskem odboru spet za ogleda priporočal. Dalje je ta gospod tudi naše farne cerkve cekmešter, in tako energičen, da služi župnik za to, ka pobira denar za sveče, ka nese culico denarjev pri ofru iz cerkve v farovš — in da prejme ob škofovem obiskovanju na nekoliko časa ključ v roke. Naše velike orgle že toliko let kličejo popravila — ker imajo že več sršenom podoben glas, nego orglam; cekmešter bi moral glas ljudstva pri fajmoštru v veljavo spraviti, — ali g. Hrašan tu le molči, — Pred se je zmiraj izgovarjalo, da so organisti malo vredni — in zdaj — —? Če bo tako še dalje bodo morali Vrančani ali cekmeštre prekositi, — ali pa nekaj orgel prodati, ker že tako polovica ni za rabo. — Suma sumarum: g. Hrašan je povsod voljno orodje. Takih mož nam je res treba!! —

X. Y., posestnik.

Iz Slovenjega Gradca 28. svečana. [Izv. dop.] Tukajšni mestni šolski svet se je ustanovil in za prvomestnika izvolil g. J. Tomšeka, koncipienta pri bilježniku. V prvi seji 19. svečana se je obravnavalo, kateri naj bi bil učni jezik v mestni glavni šoli. Opomniti moram, da so k tej šoli deloma pripisane iz slovenske okolice tri občine starotrške fare, ktere so po postavi svoje tri zastopnike za ta odbor izvolile. Po prizadevanji mestnega župnika g. Bosinata, in vrlega verhovskega župana J. Ovčjaka bil je sprejet predlog g. učitelja in okrajnega šolskega nadzornika g. Fr. Hafnerja, ka se naj podučuje v slovenskem in nemškem jeziku, in se je tako priznala enakopravnost obeh jezikov. Nadjamo se, da se bode ta sklep tudi praktično izvrševal.

Prihodnjo nedeljo, 6. sušca bode imelo kat. polit. društvo v Šmartnu zopet občni zbor. Ker se mislimo takrat pogovarjati o volitvah za okrajni zastop, je želeli da bi se društveniki prav obilno udeležili tega zbora, in pa, da bi se nam še pri tej priliki mnogo novih društvenikov pridružilo.

Politični razgled.

Vladna „Wien. Abend.“ preklicuje novico, da

bi bil Beust „N. fr. Pr.“ kupil, in da bi bil z ministertvom needinih misli.

V Gradcu so pri volitvah v občinski mestni zbor v 3. razredu zmagali liberalci. Izmed liberalnih kandidatov je imel največ glasov (789) prejšnji župan Frank; izmed kandidatov katoliško-konservativnega društva Grabušnik (368 glasov). Poslednja stranka misli proti veljavnosti volitev protestirati.

V Pragi je voljen za župana Franc Dittrich. Ker ni deklarant bode najbrž potrjen. Ta volitev župana je šesta v nekoliko mesecih.

Iz raznih krajev na Hrvaškem se vedno dohajajo karlovškemu mestnemu zastopstvu zaupnice, ker se je pred cesarjem pritožilo zavoljo nenarodnega Rauchovega gospodarstva.

Ogerski Srbi nameravajo, kakor se „Zatočniku“ telegrafuje, v osmih dneh sklicati tabor v Novisad zaradi tiskovne pravde barona Raucha proti poslancu dr. Miletiču.

Srbski ministerski list „Jedinstvo“ pravi v članku „jugoslovanska propaganda“. „Boj kterega bodo Turki začeli proti Jugoslovanom je res zoper eno nevarnost obrnen, ker se Jugoslovani mislijo osvoboditi. Boj pa, kterega je avstrijska vlada začela proti svojim Slovanom, je obrnen le proti namišljeni nevarnosti, ker ti Slovanje so dokazali, da hočejo korist Avstrije.“

Poljski in za njimi nemški časniki so veliko vpili, da je Rusija Poljstvu zasekala novo rano s tem, da je več mest na Rusko-Poljskem premenila v vasi. Ruski listi pak so dokazali, da je bil ta čin edino proti poljskim plemenitašem obrnen in vseskozi demokratičen. V bivši Poljski so meščanje mnogo več davka plačevali nego kmetje. In res so ti meščanje, ki so zdaj vaščani postali jako zadovoljni, da jim je breme odvzeto, kterega jim je naložila nekdanja aristokracija.

Iz Berlina se imenitna novost poroča, da je državni zbor sprejel s 118 glasovi proti 81 postavo, po kateri se odpravi smrtna kazen. Bismark je brezuspešno govoril proti.

Na Angleškem je ravnokar končana neka pravda, ktera ima politično važnost v tem obziru, ker nam kaže, kako zadaj smo še po drugod v uresničenji enakosti vseh pred postavo. Angleški princ naslednik, prihodnji kralj angleški, je bil dolžen, da je v prešestni zvezi živel z ženo lorda Mordaunt-a. Prišel, pričal in prisegel je pred navadno sodnijo ravno tako, kakor mora vsak drug državljani, in še le potem je bil nekrivega spoznan. — Po drugod bi se bila enaka reč drugače vršila.

Pri nekteri najnovejših volitvah na Irskem je prišlo do krvavih tepežev med strankami. Vojaštvo je moralo pri pomirovanji rabiti orožje.

Razne stvari.

* (Iz ljutomerske okolice) se nam piše: Zadnji četrtek na Matijevo smo imeli lepo zabavo z igro in plesom v Rackaniži v lepilh prostorijah gosp. Beleca in sicer so se sešli gostje iz Stajerja, Medjumurja in Prekmurja, ktero naš učeni Raič rad obiskuje. Godbo je vodil g. Murkovič učitelj iz Belotince, ktera obstaja večidel iz njegovih učencev in je tukaj jako na glasu. Res čuda! kaj marljivost vse ne stori. Više gori na nemški meji v Gamlici je g. duhoven Muršec tudi lepo godbeno društvo sestavil, in večidel sam podučil. Slava takim možem! koji so ponos Slovenije, in torej zavolj svoje godbene umetnosti in pridnosti zaslužijo, da se njih imena poznajo. — Društvo na Rackaniži je bilo odlično, govorilo se je sicer tudi nemški, magjarski in latinski, vendar duša družbe in zabave je bila slovenska, kar tudi ni brez pomena na ogerski zemlji! — Ali komaj smo hišo dobrevoljni zapustili in se podali proti Sčavnici na dom, kar zagledamo okoli sedme ure zjutraj v petek v Lokavci velik plamen, kjer je do osem streh celom pogorelo. Požar je štiri kmete jako oškodoval. — Bila je pa tudi cela velika vesnica v nevarnosti pogoreti, ako bi se bil veter zdignil. Na ulicah in kričih je bilo pohištva vse polno nakopičene-ga, ktero so veščani skup nanosili, naj bi konci to re-

šili, če bi že hiše pogorele. — Ogenj so menda vandrači zatrosli, kterih je zmiraj polna cesta, česar se ubogi kmet mora navoljiti. — Tukaj naj opomnim nekega rajnega gospoda Nagija, kateri je služil za misara (mešobralca) u Gaberstorfu blizu Strasa; ta duhoven je pač bil unicum za vandrače, in ko je bil njegov pogreb, so gosp. dekan pri slovojemani očitno rekli, da rajni je vse svoje premoženje, kterega ravno ni obilno imel, med uboge razdajal. Ko je bolen ležal, je še celo svoje hlače rekel ubožčeku dati, ker jih on tako ne bode več potreboval.

* (Častni udje.) Politično društvo „Soča“ v Gorici je imenovalo v svoji seji 24. februarja gg. dr. Vošnjaka, Hermana, dr. Zarnika in vrednika „Slov. Nar.“ A. Tomšiča soglasno za svoje častne ude. Pri tej priliki nam piše odlični goriški rodoljub: „Goriški in štirski Slovenci smo enakih misli in veliki prijatelji, ali kranjskih prvakov ne razumemo in našis državnih poslancev tudi ne. Kar se jim piše, kar se jih prosi, vsé je zastonj. Pa kaj je vse to, v Beču nam škodujejo naši poslanci. Če nam ne bodo pomagali Čehi, uboga „Slovenija!“

* (Nesreča na železnici.) Včeraj niso železniški vozovi in hlapori med Ponikvo in Spielfeldom povozili več kakor tri železniške služabnike. Nepazljivost dotičnih delavcev je edinino kriva nesreč.

* (Konec.) Ono preizkavanje, ktero se je bilo proti vredniku „Slov. Nar.“ in proti nekterim drugim mariborskim rodoljubom vsled ovaje svetotrojiškega župana Wolfa—Vuka začelo, češ da so ti Slovenci ljudstvo puntali, ko so hoteli osnovati tabor pri sveti Trojici, se je po sklepu c. kr. okrožne sodnije v Celji te dni vstavilo, ker je preiskavanju pomanjkovalo dejanskih podlag. Pol leta je torej na lasu visel kazenski meč nad taboriti zdaj, se je nit pretrgala in zasekala — ova duhom blamažo. Prosit, ihr deutschen brüder!

* (Soča.) Odbornike „Soče“ so vse obsodili na na globo od 10—12 gold., čes da so ravnali proti družabni postavi. Te groše bodo že še zmogli v dokaz, da smo na Slovenskem še bolj svobodni kakor v Angliji. Kaznovani so se pritožili.

* (V ljubljanski škofiji) je po letošnjem imeniku 194 fará, 81 lokalij, 3 vikarij, 11 starih kaplanij, 19 ekspozitur, 230 kooperatur, 6 manemisarij, 42 beneficijev, 308 duhovnijskih cerkev, 1008 podružnic, 7 samostanskih cerkev, 161 kapél, 498 duhovnih pastirjev, 27 pri družih opravilih, 52 v pokoju, 21 v družih škofijah, 17 duhovnov iz družih škofij, 55 redovnikov, 68 redovnic uršul. družbe, in 28 usmilj. sester, ter 526.876 duš. Avgustancev in Helvecijanov 304, nezedinjenih Grkov 235, 1 Izraelec. Prazni kanonikati so 4, fare 4, kaplanij 20, stara kapl. 1, ekspoziture 3, kooperatur 52, manemis. 4, beneficijev 12.

—p (Zakladi jugoslovanske akademije in jugoslovanskega vseučilišča). Koncem pretečenega leta je iznašal celokupni imetek zaklade jugoslovanske akademije znanosti in umetnosti v Zagrebu 282.405 f. 44 $\frac{1}{2}$ kr. Akademija razpolaga poleg svojih pravil s četirimi petinami čistega iz te glavnice izvirajočega prihoda, kar na leto nekaj nad 10.000 glđ. znaša, peta petina čistega prihoda se pa vsako leto k matici glavnici prišteva. — Zakladni imetek za vtemeljenje jugoslovanskega vseučilišča v Zagrebu je iznašal koncem pretečenega leta 141.632 f. 51 $\frac{1}{2}$ kr. Vsi prihodi izvirajoči iz te glavnice se zopet plodonosno vglavničujejo. Letos se bo ta zaklada posebno po Debelakovem legatu znatno pomnožila, kateri je tudi že v rokah s to zaklado upravljajočega odbora. Obedve zakladi akademijska in vseučiliščna zelo naglo rastete, tako da bode v petih letih obedve zakladi skupaj gotovo en milijon gotovega denarja imeli.

Dunajska borsa 2. marca

Enotni drž. dolg v bankovcih	61 fl. 65 kr.
5% metalike z obresti v maji in nov.	71 " 55 "
Enotni drž. dolg v srebru	71 " 55 "
1860 drž. posojilo	97 " — "
Akcije narod. banke	728 " — "
Kreditne akcije	276 " 50 "
London	124 " 20 "
Srebro	121 " 75 "
Cekini	5 " 83 "

Častitim prebivalcem
mariborskim in drugih mest, posebno pa kupčevalcem in obrtnikom s temuljudno pod garancijo in diskrecijo priporočamo, da jim bomo oskrbovali njih dotične

inserterate
v vse domače in tuje časnike.

Načelo: Pošteno in po ceni postreči!

Haasenstein & Vogler
na Dunaji, Neuer Markt 11.

Hamburg, Neuer Wall 50. Leipzig, Markt 17, Königshaus. Frankfurt a.M., Grosse Galuststrasse 1. Berlin, Leipzigerstrasse 46. Breslau, Ring 51. Basel, Steinenberg 29. Zürich, Marktstrasse 11. St. Gallen, Obere Grabenstrasse 12. Genf, Place au Molard 2. Stuttgart, Kronprinzenstrasse 1 B. Köln a.R., Lobstrasse 32.

Dva praktično izurjena pomočnika
zlatarskega in srebrninarskega dela dobita za dobro plačilo stalno službo.

??? Kje ???

Pr i

August Thiel-u

lastniku prve in največe prodajalnice juvel, zlatarskega, srebrninarskega in blaga iz kineske srebrnine v gospodskih ulicah (Herrngasse), Pafer-jeva hiša v

Mariboru.

Tisti, ki znajo gravirati in so zmožni slovenskega jezika, imajo prednost. (2)

(5) **Pate Pectorale Georé,**

(prsne table)

zoper hripo, kašelj in zagrljenost.

Cena ene škatlje 70 n. krajcarjev.

Cachou aromatisé

za to, da ne diši slabo iz ust po puhanju tabaka, po jedi, vinu, pivu ali drugih močnih pijačah; neobhodno potreben, koder se ima iti v olikane družbe, v gledišče, na ples, v salon itd. Ti cachou obstojé iz čistih, zdravju celó neškodljivih rastlinskih delov in obvaruje zobe, da ne gnijejo in ne bolé. Vsakrat koder se hoče ta pripomoček rabiti, vzame in zveči se ena kroglica (pila), in neprijetni duh je zginil. V škatljicah po 70 krajc. (soldov).

Kilno mazilo.

Posebno dobro za kilo (modrón); napravlja in priporoča dr. Krüsi, praktični kilni zdravnik v Basel-u. V pušicah iz kositarja s popisom vred. Cena 3 gld. 50 sold. a. v.

Zobna pasta.

Najboljši pomoček za čiščenje zob, da ostanejo zobje zdravi in lepi beli, za odpravljenje vinskega kamena s zob, in to brez bolečin; dalje dobro za krepčanje dlečen (zebernov), ker stori, da se zobje ne majako in kri iz njih ne teče. V porcelanastih lončkih po 80 kr.

Francosko tekoče barvilo za lasé, barva vsakoršne lase, kakor kdo hoče, črno, rjavo ali belkasto in sicer v 10. minutah stalno; moč tega barvila je že obče znana in ne potrebuje priporočanja. Priprava za barvanje, to je, 2 ščeti in 2 skledici, 50 kr. Ena sklenica razpuščenega barvila za lase 2 gld. a. v.

Balzam za ozebo,

v lončkih po 50 kr. a. v., kateri tudi pri zastaranih ozeblinah kolikor mogoče hitro bolečine utolaži in popolnoma ozdravi; po mnogoletnih skušnjah si je pridobil ta priporočljivi pripomoček občno zadovoljstvo.

Pristno (pravo) olje iz turinovitih jeter napravljeno.

Priznано je to olje kot najboljšo zdravilo za vse prsne in plučne bolezni. Sorte je izvrstne in čistega okusa; sklenica po 1 gld. in 1 gld. 80 kr.

Švajcarska voda za ušesa proti bolečinam v ušesih, zoper naglušnost itd. Cena 1 gld. a. v.

C. k. privileg. esencija (mast), ki stori, da rastejo lasje in brada.

Najboljši in močnejši pomoček za lase, da rastejo

Lucernarska detelja,

nemška in francoska, pahovka (Raygras), malinski hren, frišne polenovke (Stockfisch), slanike (arenke) itd. priporoča

M. Berdajs

(1) v Mariboru na graščinskem trgu (Burgplatz.)

J. Lacher-jeva

velika zaloga pohišne oprave

(meubles)

v Mariboru

priporoča bogato razvrsteno zalogo omar, postelj, miz, stolov, madracov na persih, žimnastih madracov, zrcal, od najizvrstnejega blaga do najpriprostejega.

Cena je čudovito nizka.

Ravno tam

dobivajo praktični mizarski pomočniki stalno delo in dober zaslužek. (9)

in močnejši postajajo; ravno kakor tudi za brado. Ena skleničica s podukom vred velja 2 gld. a. v.

C. k. privil. Tannochininska pomada J. Pserhofer-jeva,

najzanesljivi pomoček, da rastejo lasje; ako se 8—10 dni rabi, ne bodo gotovo več izpadali lasje, marveč rajši rasti, in v tem ko svojo naravno barvo obdržé, postanejo volnejši in svetliši ter ne postanejo luskinasti. Ta pomoček priporočajo mnogi veljavni zdravniki in pri lastniku privilegije je mnogo priznavnih listov, ktere lahko vsakdo pregleda. Zarad lepe oprave kinča ta pomada vsako toaletno mizico. — Cena ene za 3 mesece zadostne škatlje 2 gld. a. v.

Vesoljni jedilni prah (štupa) dr. Göllis-ov.

Dosedaj ga ni dosegel, kar se tiče moči pri prebavljanju in čiščenju krvi, pri rejenju in krepčanju telesa, še nobeden pomoček. Če ga rabiš vsakdan (dvakrat) in dalj časa, ozdravi ti mnoge, celó trdovratne bolečine. Cena ene velike škatle 1 gold. 26 kr., majhine 84 kr.

Pastiles degestives de Bielin (Bielinski prebavni celtelci).

Bielinske pastilje imajo v sebi vse, kar je razpustljivega v tej slatini. Priporočajo se, koder se slabo, kislo poriguje, za skomino, želodčni krč, za napijanje in težko prebavljanje, kedar se je kdo prenajedel ali prenapil; dobre so za kronične želodčne katere, scalno kislino (?), dalje proti oslavljenju želodca ali črev, koder se rabijo rudninske vode, zoper mornost in maternično bolezen (hipohondrijo in histerijo). Natančniši poduk je pridjan vsaki zapečateni škatljici. Cena ene škatle 60 kr.

Esencija za oči dr. Römerhausen-ova, za obvarovanje in zboljšanje vida. — Ena sklenica s podukom vred 3 gold.

Predenična pomada (Stangenpomade) za brad,

ktera ima vse izvrstne lastnosti Tanonchininske pomade, je dobra za lastje, da radi rastejo, in sicer ima moč, da dalj časa rast pokriva, dokler niso vsled nje dovolj barvani. Ta predenična pomada se da rabiti tudi kot izvrstno in nepresegljivo mazilo za brado. Cena 60 kr.

Josef Weis,

lekarničar „pri zamorcu“, v mestu, Tuchlauben 444, nova št. 27, na Dunaji.

Kdor kaj naroči, naj pošlje 10 kr. za zavitek.

Papirji, obiskalnice, pečati in druge pisne priprave

najbolje blago po sledeči prenzki ceni.

Geslo kupčije:

Tudi za malo denarja se lahko kupi dobro blago.

Francoski papir za pisma.

v katero se zastoj utisne vsako ime, érke in krone.

100 listov osmerke, fino belo	f. — 45 kr.
100 " angl. rebrastega ali liniranega	" — 65 "
100 " rebrastega v vseh barvah	" — 75 "
100 " četvorke, fino, beli	" — 85 "
100 " " angl. rebrast in linir.	" — 1 —
100 " zavitkov, osmerke, belo	" — 30 "
100 " " " rebr. močan papir	" — 50 "
100 " " " pisanih, rebrastih	" — 55 "
100 " " " znotraj ostekljenih	" — 60 "
100 " " " za četvorko, rebr. moč. pap	" — 65 "

Dve lepi érki s krono v običnem barvotisku veljati na 100 listih 30 kr., za 100 zavitkov 30 kr.

100 obiskalnic

na dvojno lakiranem papirju, najfineji kamnotisk, najnovejše pismenke 1 f., ravno take, fineje, s črnim tiskom 50 kr.

Jeklena peresa

Regulator-peresa za vsako roko in papir 12 peres	24 kr.
12 angležkih, najboljših 12 vrst	10 "
12 ducentov (1 karton) omenjenih vrst	80 "
12 " Aluminium-peresa, proti rjizavarovani	80 "
1 " kavčukastih peresa, po svoje izvrstnih	10 "
1 " svinčnikov, dobrih, 10, 15, 25, 35, 45	45 "
1 " peresnih ročajev	10, 15, 25, 30, kr.

Jako spretni so novi mašinski svinčniki: ni jih treba ostriti, tudi se ne lomijo, 1 sv. v les udelan 10 kr., v kost 15 kr., 1 sv. s peresnim ročajem in nožem 90 kr., 1 kapsula s tekočino za 3 mesece 10 kr., 1 k. union-radirgumi za svinec in tinto 5 kr.

Najlepše izrezani pečati s krasno pisavo.

1 pečat z 2 érkama s finim držalom 50 kr., krona velja 30 kr., cela imena po ceni.

Preše za visoko iztisnjeni tisk z imenom lepo delane f. 2. 80, 3. 50.

Stampilije s kositarjevo škatljo, mastjo in ščetom 4 f. 50.

Najnovejša stampilije samo makalnice napravijo 1000 iztisov, ako se mašina samo enkrat namoči, najprikladneje sa pisarne in urade, 1 šk. z najfinijem izrezom 6 f. 50.

Nepokončljive elastične tablice za računanje po 5, 10, 15, 20 kr.

Najlepše karte za god in gratulacije, krasno izdelane po 5, 10, 15 kr., posebno lepe z vedno dišečo blazinico po 20, 30, 40, 50 kr.

Pisne mape

majhne, osmerne, brez oprave s zaporico f. 1.20, 1.50, 1.80. Take z vso opravo po f. 2., 2.50. Zunaj in znotraj umetno izdelane po f. 3.50, 4., 4.50. V veliki četvorki brez oprave po f. 1.80, 2.50, z vso pisno opravo po f. 3., 3.50, 4. Umetno izdelane po f. 4.50, 5., 5.50.

Pečatne marke za pisma,

ktere so zarad svoje priročnosti, cene in varnega zapiranja boljše nego oblati in vosek, najlepše delo z vsakojako firmo, grbon, imenom, monogramom, 500 mark po f. 1.20, 1000 mark. f. 1.80.

Papeterije.

Lepo oskrbljen zavoj, napolnjen z raznimi krasnimi papirji in zavitki po 25, 35, 50, 60, 80 kr., f. 1.

Praktično dober kup darilo je nova pisna garnitura iz vlitiga bronza, sestavljena iz 10 kosov: 1 tintnik, 1 peresni ročnik, 1 peza, 2 pisna svečnika, 1 termometer, 1 ročen svečnik, 1 škatlica za netilo, 1 obrisal, 1 obešalo za kiné ali uro. Vse prav krasno izdelano in velja samo 3 f.

Najbolje értavno orodje.

1 škatlica 80 kr., f. 1, 1.20, 1.50, 1 škatlica popolna f. 1. 2.50, 3. 1 értavnik 30 kr., 1 cirkelj, majhen 30 kr velik 40 kr.

Globusi po 50, 80 kr., f. 1, 1.50, 2, 3.

Škatlice s tušom, napolnjene z najlepšimi medenimi barvami po kr. 30, 50, 80, f. 1, 1.50, 2.

Listnice

lepe po kr. 10, 15, 20, v usnji kr. 25, 35, 50.

Najfineji pečatni vosek z vonjavo,

rudeč po kr. 8, 10, izvrsten v raznih barbah po 10 kr.

Novo iznajden tintni prah,

kteremu je treba samo vode primešati, da se dobi najbolja leskeča tinta; škatljica po 20 kr.

Izgledi za navadne in kaligrafične vaje v pisanju dobri za učitelje in učence. 1 sešit male oblike z 12 pis. kartami velja 10 kr., 1 sešit velike oblike s 30 krasnimi pisavami 65 kr. — Izgledi hitro naučiti se risanja, najnovejša metoda, za začetnike in diletante v različni izbirk 1 sešit 10, 15, 25 kr.

Dobiva se tako dobro blago edino na Dunaji pri (4)

A. Friedmann-u, Praterstrasse Nr. 26.